

Lapin yliopiston Kasvatustieteiden tiedekunnan kirjallisten töiden ulkoasun ja lähteiden merkitsemisen ohjeet 2022

Tämä yleinen ohje on tehty käytettäväksi Lapin yliopiston Kasvatustieteiden tiedekunnan opintojen kirjallisissa töissä kuten esseissä, luento- ja oppimispäiväkirjoissa, kandidaatin tutkielmassa ja pro gradu -tutkielmassa (huom. lehtijulkaisuihin kirjoitettavista artikkeleista on omat ohjeensa). Opinto- jaksojen ohjaajilla voi kuitenkin olla kirjallisten töiden ulkoasumuotoilujen osalta henkilökohtaisia toivomuksia, jotka on aiheellista ottaa huomioon. Samoin muissa Lapin yliopiston tiedekunnissa tai muissa yliopistoissa suoritettavilla opintojaksoilla voi olla käytössä omat kirjallisten töiden ohjeensa. Tällaiset tiedekunta- ja yliopistokohtaiset ohjeet on tarpeen selvittää, kun tehdään kirjallisia töitä niiden tarjoamilla opintojaksoilla.

Lisäksi ohjeita voi tarkastella seuraavista teoksista:

Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. 15. uudistettu painos. Helsinki: Tammi.

Viskari, Sinikka 2009. Tieteellisen kirjoittamisen perusteet: opas kirjoittamiseen ja seminaarityöskentelyyn. 5. uudistettu painos. Tampereen yliopisto.

Samoin **Kasvatus-lehden ohjeet kirjoittajalle** ovat käyttökelpoiset ja sovellettavissa olevat.

Ne löytyvät täältä <https://ktl.jyu.fi/fi/julkaisut/kasvatus/ohjeita-kirjoittajalle/tarkemmat-kirjoitusohjeet>

Sisällys

1. Tekstin asetukset ja marginaalit.....	2
2. Kirjallisen työn rakenne.....	3
3. Lukujen otsikointi.....	6
4. Tekstikappaleet ja lauserakenteet	7
5. Lähteiden merkitseminen	8

1. Tekstin asetukset ja marginaalit

- Teksti kirjoitetaan rivivälillä 1,5
- Jokaisen reunan marginaali on 25 mm
- Molemmat reunat tai vain vasen reuna tasataan ja teksti tavutetaan
- Tekstin kirjasin on Times New Roman tai Calibri, ja fonttikoko 12
- Kappaleet erotetaan toisistaan tyhjällä rivillä

Sivunumerointi

Sivunumerot sijoitetaan ylös keskelle sivua ja numerointi alkaa ensimmäiseltä sivulta, mutta numeroa ei kuitenkaan merkitä näkyviin kansilehden, tiivistelmän, sisällysluettelon eikä johdantoluvun ensimmäiselle sivulle. Näiden jälkeen numerot näkyvät johdantoluvun toiselta sivulta lähtien lähdeluettelon loppuun asti. Löydät ohjeet sivunumeroiden lisäämiseen esim. täältä: Kaikki Wordin sivunumeroinnista <https://www.youtube.com/watch?v=F5RgaiHoMCs>.

Sivunumeroita ei merkitä liitteisiin.

2. Kirjallisen työn rakenne

- Kansilehti (omalla sivullaan; aloittaa sivunumeroinnin, mutta sivunumeroa ei merkitä)
- Tiivistelmä (esim. pro gradu -tutkielmassa, omalla sivullaan; sivunumeroa ei merkitä)
- Sisällys(luettelo) (omalla sivullaan; sivunumeroa ei merkitä)
- Johdanto (yleensä ensimmäinen numeroitu luku; sivunumerointi merkitään Johdanto-luvun toisesta sivusta alkaen)
- Pääluvut ja alaluvut tekstikappalaiseen (numeroidaan ja nimetään selkeyttämään tekstiä)
- Johtopäätökset- ja Pohdinta-luvut (yleensä numeroidaan)
- Lähteet (ei luvun numerointia, alkaa omalta sivultaan; sivunumerot merkitään)
- Liitteet - numeroidaan ja nimetään aiheen mukaan (ei luvun numerointia eikä sivunumeroita merkitä)

Kansilehti

Kirjallisen työn kansilehti kertoo kaikki tuotokseen liittyvät olennaiset tiedot. Tiedot sijoitetaan ensimmäisen sivun oikeaan alareunaan, johon tiedot laitetaan allekkain. Kirjallisen työn nimi tai otsikko sijoitetaan keskelle ensimmäistä sivua. Oikeaan alareunaan merkittävät tiedot:

- Opintojakson koodi ja nimi
- Oma nimi
- Opiskelijanumero/Sähköposti
- Tiedekunta ja pääaine
- Suoritusajankohta (esim. kevät 2020)

Pro gradu -tutkielman osalta on oma ohjeistus (<https://www.ulapland.fi/FI/Opiskelu/Tutkielma-ja-valmistuminen/Maisterintutkinto>):

Merkitse tutkielman nimikehdelle tekijätiedot allekkain seuraavasti:

Tekijän nimi

TYÖN NIMI

Pro gradu -tutkielma

Oppiaine ja/tai koulutusohjelma

Lukukausi ja vuosi (esim. Syksy 2018)

Sisällysluettelo

Esseeseen ja tutkielmiin tai yleensä laajaan kirjalliseen työhön (yli 5 sivua) tehdään sisällysluettelo. Sisällysluettelo tulee kansilehden jälkeen ja siinä tulee näkyä sisältötekstin sivunumerot. Löydät ohjeita sisällysluettelon laatimiseen word-tekstinkäsittelyohjelmassa esim. täältä <https://www.youtube.com/watch?v=nMsSWuFRmMc>.

Tiivistelmä

Tiivistelmä sivun tarkoituksena on esittää tutkielman tekijästä ja tehdystä tutkimuksesta sen pääasialliset tiedot lukijalle. Tiivistelmän voi tehdä jo kandidaatin tutkielmaan, mutta se vaaditaan pro gradu -tutkielmaan. Tiivistelmä sivu sijoitetaan kansilehti- ja sisällysluettelosivujen väliin. Tiivistelmän rakenne on seuraavanlainen:

1. Työn nimi
2. Tekijä(t)
3. Koulutusohjelma/opetuskokonaisuus/oppiaine
4. Työn laji (pro gradu-, laudatur-, lisensiaatintyö, kirjallinen työ)
5. Sivumäärä, liitteiden lukumäärä
6. Vuosi, jolloin työ on jätetty yliopistolle
7. Tiivistelmä:
 - tulee olla lyhyt, selkeä kuvaus opinnäytteen sisällöstä (max. 250 sanaa)
 - sitä tulee ilmetä kaikki kirjoituksen sisältämät johtopäätökset ja uudet tiedot
 - esitetään tutkimuksen tarkoitus, menetelmät, tulokset ja päätelmät
 - sisältö jäsentyy samoin kuin opinnäytetyö, josta se laaditaan
 - tekstin tulee mahtua yhdelle A4-sivulle

8. Avainsanat, asiasanat
 - opinnäytteen tekijä antaa työtään kuvaavat asiasanat (3-6 kpl, esim. tutkimuksen aiheet ja teemat, tutkimusmenetelmät, johtopäätökset, tulokset, aihekoko- naisuus ja tieteenala, johon tutkielma sijoittuu)
 - suositellaan käytettäväksi [Yleistä suomalaista asiasanastoa](#) (YSA)
9. Tiivistelmän lopussa tutkielman tekijän vakuutuksena
 - __ Tutkielma ei sisällä muita kuin tekijän/tekijöiden omia henkilötietoja.

Pro gradu -tutkielman tiivistelmän osalta löytyy ohjeistus LUC-kirjaston sivulta <https://lib.luc.fi/kirjasto/kirjoittaminen/gradu#s-lg-box-15209891>).

Taulukot, kuviot ja liitteet

Taulukoiden ja kuvioiden tulee olla harkittuja ja selkeitä. Taulukot ja kuviot numeroidaan (esim. TAULUKKO 2., KUVIO 1.) ja nimetään. Taulukon nimi sijoitetaan taulukon yläpuolelle ja kuvion nimi kuvion alapuolelle. Loppupistettä nimen jälkeen ei käytetä. Mukaan liitettyistä taulukoista ja kuvioista on oltava sisällölliset viittaukset myös itse tekstin yhteydessä (esim. "ks. taulukko 2", "Taulukossa 2 on esitetty...").

3. Lukujen otsikointi

Kirjallisen työn sisällysluettelo ja sisältöluokkia muotoillessa tulee huomioida, että jos pääluvun alle tulee alaluku, yksittäinen alaluku ei ole riittävä. Eli kunkin luvun sisällä tulee olla vähintään kaksi alalukua. Pää- ja väliotsikot rajataan noin viiteen sanaan. Niiden tulee olla ytimekkäitä ja informatiivisia. Otsikoiden tulee mielellään kuvata luvun sisältöä tarkemmin kuin esimerkiksi vain sanalla ”*Tulokset*”.

Otsikoiden fonttikoko

Sisältöluokkien pääotsikot voidaan erottaa pari numeroa suuremmalla fontilla ja/tai lihavoimilla, jolloin otsikot erottuvat selkeästi muusta tekstistä. Alaotsikot voidaan lihavoida, mutta kirjoittaa samalla fonttikoolla kuin sisältökappaleiden tekstit. Mikäli otsikoinnit tehdään tekstinkäsittelyohjelmalla (esim. WORD), ohjelma muotoilee otsikot automaattisesti tietyillä asetusmuotoiluilla, joita voi myös itse muuttaa ja määrittää.

Pääotsikot

Pääotsikot erotetaan edeltävästä tekstistä neljällä enter-painalluksella. Näin edeltävän tekstin ja pääotsikon väliin jää kolme tyhjää riviä. Pääotsikon jälkeinen teksti tai alaotsikko erotetaan otsikosta kolmella enter-painalluksella, jolloin väliin jää kaksi tyhjää riviä. On huomioitava, että kandidaatin ja pro gradu -tutkielmissa uusi luku aloitetaan aina uudelta sivulta.

Alaotsikot

Pääluvun tekstin jälkeen tuleva alaotsikko erotetaan kahdella enter-painalluksella. Väliin jää siis yksi tyhjä rivi. Alaotsikon jälkeinen teksti erotetaan otsikosta kahdella enter-painalluksella, jolloin väliin jää yksi tyhjä rivi. Toinen ja myös kaikki muut alaotsikot erotetaan samalla tavalla.

Tekstiä kirjoitettaessa (WORD) kannattaa otsikot määrittää Aloitus-välilehden valikosta (Normaali, Otsikko 1, Otsikko 2 jne.), jolloin sisällysluettelon luominen sivunumeroineen (Viittaukset-välilehti) on vaivatonta.

4. Tekstikappaleet ja lauserakenteet

Pääotsikon ja alaotsikon välillä ei tarvitse olla tekstiä. Kussakin pää- ja alaluvussa tulee olla ainakin kaksi tekstikappaletta (yksi kappale ei ole riittävä). Jokaisessa tekstikappaleessa tulee olla ainakin kaksi virkettä (yksi virke ei ole riittävä). Kappaleet erotetaan toisistaan yhdellä tyhjällä rivillä (kahdella enter-painalluksella).

Lainaukset ja sitaatit

Oikeaoppiset lähteiden viittauskäytännöt on aiheellista opetella, jotta tekstistä erottaa, kenen tekstistä on kyse. Opeteltu käytäntö helpottaa omaa kirjoittamistyötä. Suoria lainauksia tulee käyttää harkiten. Suorat lähdelainaukset kirjoitetaan sellaisena kuin ne ovat alkuperäisessä tekstissä, ja ne erotetaan muusta tekstistä ”... ”-merkeillä. Suoran lainauksen sisällä oleva toinen lainaus erotetaan ’... ’-merkeillä. Tutkimuksesta valitut aineisto-otteet merkitään joko ainoastaan kursivoimalla tai kursivoimalla ja sisentämällä tekstikappaletta. On muistettava, että lainauksen edessä on oltava johdantovirke, joka yhdistää lainatun tekstin ja oman tekstin.

Lyhenteet

Tekstissä ei käytetä lyhenteitä, vaan sanat kirjoitetaan kokonaisina. Lyhenteitä käytetään kuitenkin sulkeiden sisällä. Viittauskäytännöissä yleinen lyhenne *ks.* tarkoittaa ”katso tarkemmin”. Lyhenne *vrt.* puolestaan tarkoittaa ”vertaa / kuitenkin / ainakin osin poikkeava tieto”.

Merkkien käyttö

Pistettä ei laiteta asiasanojen tai otsikoiden jälkeen. Heitto- /puolilainausmerkkiä (‘) käytetään osoittamassa sanan tai ilmaisun merkitystä. On huomioitava, ettei merkkiä käytetä kuin tässä tapauksessa ja silloin, kun lainaus on sitaatin sisällä. Vinoviivan käyttö ei ole suositeltavaa tieteellistä tekstiä kirjoitettaessa. Kahden lukuarvon välissä käytetään ajatusviivaa eli pitkää viivaa (–), esimerkiksi vuosilukujen 1899–2012 välillä.

5. Lähteiden merkitseminen

Lähdemerkinnät ja viittauskäytännöt ovat merkittävä osa tieteellistä kirjallista työtä. Kirjoitettavan työn tarkoituksesta riippuu se, missä määrin tekstissä tulee olla lähdelainauksia ja missä määrin kirjoittajan tulee esittää omia näkemyksiään, perustelujaan ja pohdintojaan. Viittausten ja lähteiden avulla ilmaistaan lukijalle ne tekstin kohdat, joissa kirjoittaja on lainannut jotakin tiettyä lähdeä, esimerkiksi tutkimusta, asiantuntijan lausuntoa tai tilastollista tietoa.

Miten lähdeaineiston tekstiä käytetään?

Lähdeaineistoa kuvaillaan usein tiivistyksen ja parafrasoin avulla. Tällöin selostetaan eli referoidaan aineistoa. Suora lainaus voi myös joskus tulla kyseeseen. **Tiivistys** selostaa tekstijakson perusidean tiivistetysti omin sanoin. Tiivistettäessä luetun kappaleen sisältö pakataan muutamaan virkkeeseen, sivun tai kokonaisen luvun sisältö voidaan tiivistää kappaleeksi. Kysymys on siis olennaisen tiivistämisestä; kannattaakin siis etsiä tekstistä johtoajasta ja perusideaa.

Parafraasissa ilmaistaan tekstin ajatus myös omin sanoin, mutta siinä ei lyhennetä alkuperäistä tekstiä, vaan yleensä noudatetaan alkuperäisen tekstin järjestystä ja laajuutta. Parafraasi myös selostaa tekstiä, mutta se on yksityiskohtaisempi kuin tiivistys. Parafraasia voi käyttää esim. silloin, kun haluaa kirjoittamalla omin sanoin selvittää itselleen, että on ymmärtänyt jonkin tekstijakson sanoman oikein. Muutaman sanan muuttaminen alkuperäisestä tekstistä ei ole parafrasi.

Suora lainaus eli sitaatti on alkuperäisen tekstin muodossa. Se on työstämätöntä lähdeaineistoa. Suoria lainauksia ei yleisesti ottaen kannata käyttää paljon. Suorat lainaukset merkitään aina tekstin sisällä lainausmerkkien sisään ja myös lähdeoteoksen sivunumerot merkitään näkyviin. Mikäli suora lainaus on pidempi tekstijakso, se voidaan erottaa tekstistä erillisenä kappaleena, sisennettynä.

Plagiointi tarkoittaa tieteellistä varkautta. Useimmiten kysymys on siitä, että huolimattomuuttaan käyttää toisen tekijän tai kirjoittajan ideoita, tutkimustuloksia tai sanamuotoja

ikään kuin ominaan. Tällaista huolimattomuutta tulee helposti, kun lähdeviitteet puuttuvat tai kopioidaan sähköisestä materiaalista tekstiä suoraan omaan kirjoitukseen.

Lähteiden valinta

Lähteiden valinnassa ja tulkinassa tulee olla kriittinen. Lähteitä tulee arvioida sen perusteella, onko lähteen kirjoittaja arvovaltainen ja tunnettu, onko lähde uskottava, mikä on lähteen ikä (kannattaa suosia uudehkoja julkaisuja) sekä onko lähdemateriaali tuotettu tieteellisiä kriteerejä noudattaen. Valittaessa lähteitä tulee välttää toissijaisia (toisen käden) lähteitä, joissa on referoitu alkuperäisiä julkaisuja tai tutkimuksen tietoja. Jos alkuperäistä lähdettä ei ole saatavilla ja on välttämätöntä käyttää toissijaista lähdemateriaalia, lähdeluetteloon merkitään referoijan lähdetiedot eli tiedot siitä teoksesta, jota käytetään.

Lähdemerkintätavan valinta

Lähdeluettelon ja viittausten merkitsemisessä voidaan käyttää useita eri tapoja, joihin on aiheellista tutustua ennen kirjoittamisen aloittamista. Kun on valinnut jonkin tietyn lähteiden ja viittausten merkitsemistavan, sitä tulee käyttää läpi koko kirjoitustyön. Tällöin lukijan on helpompi seurata tekstiä ja erottaa, onko tekstikohta lainattu jostakin lähteestä vai onko tekstikohta kirjoittajan omaa tuotosta.

Lähdelainaus

Lähdetekstin lainaus tapahtuu siten, että kirjoittaja poimii tekstistä jonkin keskeisen ajatuksen. Kyseisen ydinajatuksen hän esittää omin sanoin tiivistettynä ilmauksena (usein yhdellä tai kahdella virkkeellä). Lähdettä ei kuitenkaan tarvitse merkitä silloin, kun lähteenä käytetään jotakin yleisessä tiedossa olevaa tai yleistietoon perustuvaa asiaa.

Lähteiden ja viittausten merkintä

Kirjallisuudesta lainatut viitteet merkitään tekstin sisälle lainatun kohdan yhteyteen. Lähteet merkitään tekstin sisään viittauksilla ja lisäksi lähdeluetteloon. Tekstin viittauksen ja lähdeluettelon merkinnän tulee vastata toisiaan, jotta lukija voi tarkistaa viitteen avulla lähdeluettelosta lähteen tarkemmat tiedot. Lähdeluetteloon merkitään ainoastaan kirjoittajan omassa työssään käyttämät lähteet.

Lähdeviitteet

Tekstiviitteissä käytetään nimi–vuosi -järjestelmää. Viite sisältää kirjoittajan sukunimen, tekstin ilmestymisvuoden ja tarvittaessa sivunumeron. Jos kirjoittajia on useita, ilmoitetaan viitteessä kaikkien kirjoittajien nimet, kun lähteeseen viitataan ensimmäisen kerran (kuitenkin vain, jos kirjoittajia on alle kuusi).

- Useamman kirjoittajan teokseen viitattaessa riittää, kun mainitaan vain ensimmäinen kirjoittaja ja ym. Esim. Marton, Willis ja Keys (1994) osoittivat – – (Marton ym.1994). Kuitenkin, jos kirjoittajia on kaksi, mainitaan molemmat aina.
- Sivunumerot merkitään silloin, kun viittaus on suora lainaus, taulukko, kuvio tms. tieto, joka voidaan selvästi paikantaa viitattavan teoksen tietylle sivulle (Manninen 2004, 200). Opinnäytetöissä merkitään sivunumerot yleensä myös useamman sivun tiivistyksissä tai parafraaseissa.
- Jos kirjoittajia on kaksi tai useampia, tekstissä käytetään ja-sanaa, mutta suluissa &-merkkiä: Goman ja Perttula (1999) toteavat – –; Tutkimuksen perusteella (Goman & Perttula 1999) voidaan todeta – –; Leino, Linnakylä ja Malin (2006) tarkastelevat – –.
- Kun viitataan saman kirjoittajan eri teoksiin, ne luetellaan aikajärjestyksessä alkaen vanhimmasta ja erotetaan toisistaan pilkulla (Swain 2003, 2004). Saman vuoden tuotokset erotellaan pienin kirjaimin a, b, c jne. (Simola 2004a, 2004b).
- Viittaukset useisiin (eri tekijöiden) lähteisiin järjestetään *aakkosjärjestykseen* ja erotetaan toisistaan puolipisteellä (Lindblom-Yläne & Nevgi 2003; Tynjälä 1999b). Mikäli useammalla kirjoittajalla on sama sukunimi, erotetaan heidät etunimen kirjaimella toisistaan.
- Jos teoksen kirjoittajaa ei ole mainittu, viitataan joko teoksen tai sen julkaisijayhteisön nimeen: – – koulujen määrä (Suomen tilastollinen vuosikirja 2000), (Opetushallitus 2005). Jos teoksen nimi on pitkä, se voidaan viitteessä lyhentää, kunhan sen tunnistaminen säilyy (Peruskoulun opetussuunnitelman – – 2004).
- Jos viittaus kohdistuu vain yhteen virkkeeseen, virkkeen päättävä piste sijoitetaan sulkujen ulkopuolelle. Jos taas viittaus kohdistuu useampaan virkkeeseen tai koko kappaleeseen, viimeisen virkkeen perään tulee normaalisti piste ja viittaus sijoitetaan omaksi virkkeekseen sulkujen sisälle.

Sähköiseen lähdekirjallisuuteen viittaamiseen on olemassa erilaisia käytäntöjä ja löydät malleja esimerkiksi täältä: [APA Referencing Guide](#), [Harvard Format Citation Guide](#), [ACM Citation Style and Reference Formats](#). Olennaista on, että noudatat johdonmukaisesti samaa viittaustyyliä kaikissa viittauksissa.

[Suomen kustannusyhdistys](#) esittelee seuraavanlaisen viittauskäytännön e-kirjojen osalta: Jos sähköisissä kirjoissa ei aina ole sivunumeroita, voidaan käyttää esimerkiksi luvun numeroita tai nimeä osoittamaan, mistä hän on käyttämänsä viitteen ottanut.

- *Lainattu teksti* (Möttönen & Nieminen 2021, luku 5).
- *Lainattu teksti* (Möttönen & Nieminen 2021, luku ”luvun nimi”).

Jos halutaan tarkempi viittaus esim. tiettyyn kappaleeseen, voi viittaukseen merkitä kappaleen aloittavat sanat.

- *Lainattu teksti* (Möttönen & Nieminen 2021, luku 5, kappale ”kappaleen muutama ensimmäinen sana”).
- *Lainattu teksti* (Möttönen & Nieminen 2021, luku ”luvun nimi”, kappale ”kappaleen muutama ensimmäinen sana”).

Lähdeluettelo

Otsikoidaan sanalla ”*Lähteet*”. Lähteet merkitään kirjoittajan mukaan aakkosjärjestykseen. Jos sukunimeen liittyy pienellä kirjoitettu etuliite (esim. de, van, von) aakkostetaan teos sukunimen ison kirjaimen mukaan (esim. van Dijk laitetaan D:n kohdalle). Saman kirjoittajan lähteet aakkostetaan vuosiluvun mukaan vanhimmasta uusimpaan. On syytä välttää toissijaisia, niin sanottuja toisen käden lähteitä, joissa on referoitu alkuperäisen julkaisun tai tutkimuksen tietoja. Lähdeluetteloon merkitään vain ne lähteet, joita on käytetty ensisijaisina lähteinä.

Elektronisista lähteistä on tärkeää mainita yleistietojen ohella tarkka Internet-osoite sekä päivämäärä, jolloin teksti on luettu, koska sivun sisältö voi muuttua. Tällöin normaalien lähdeluettelon käytäntöjen jälkeen merkitään Internet-osoite, ja päivämäärä, jolloin lähteeseen on tutustuttu, esim. ”*Luettu 1.1.2020*”. Sähköisen kirjan (e-kirja) lähdetietoihin lisätään suluissa tieto siitä, että teos on sähköinen julkaisu, esim. (*ePub-versio*), (*pdf-versio*) sekä julkaisuajankohta sillä tarkkuudella kuin tieto on saatavilla. Julkaisun URL-osoite tai DOI-tunniste ilmoitetaan lähdeviitteen lopussa, mikäli sellainen on määritetty.

- Möttönen, Maija & Nieminen, Pekka 2021 (versio 2.5.2021). Teoksen nimi (ePub-versio). Kustantaja. URL / DOI

Julkaisun merkintä lähdeluettelo

Julkaisun tekijän/-joiden sukunimi/-met, etunimi/-met (tai etunimen/-mien alkukirjain/-met) + Julkaisun painovuosi. Julkaisun nimi. Kustantajan kotipaikka: Kustantaja.

- Kupiainen, Reijo 2005. Mediakasvatuksen eetos: fenomenologinen tutkimus mediakasvatuksen etiikasta. Rovaniemi: Lapin yliopisto.
- Kupiainen, R. 2005. Mediakasvatuksen eetos: fenomenologinen tutkimus mediakasvatuksen etiikasta. Rovaniemi: Lapin yliopisto.

Julkaisussa (kirjassa) olevan artikkelin merkintä lähdeluettelo

Artikkelin kirjoittajan/-jien sukunimi/-met, etunimi/-met (tai etunimen/-mien alkukirjain/-met) + Artikkelin tai julkaisun painovuosi. Teoksessa Julkaisijan/-joiden etunimi/-met + Sukunimi/-met (toim.) Julkaisun nimi. Kustantajan kotipaikka: Kustantaja, sivut, joilla artikkeli on. Lähdeluettelo teoksen nimi voidaan kirjoittaa myös kursiivilla.

- Nurmi, Kari 2001. Koulutus- ja työmarkkinoiden eriarvoistavat sukupuoli- ja sukupuolijaot. Teoksessa Arto Jauhiainen, Risto Rinne & Juhani Tähtinen (toim.) *Koulutuspolitiikka Suomessa ja ylikansalliset mallit*. Helsinki: Suomen Kasvatustieteellinen seura, 205–225.

Lehdessä olevan artikkelin merkintä lähdeluettelo

Artikkelin kirjoittajan/-jien sukunimi/-met, etu- nimi/- met (tai etunimen/-mien alkukirjain/-met) + Artikkelin tai julkaisun painovuosi. Artikkelin otsikko. Lehden nimi, vuosikerta (lehden numero) ja päivämäärä (esimerkiksi sanomalehdessä) sekä sivut, joilla artikkeli on. Huomaa, että sanomalehtien artikkeleista merkitään kirjoittajatietojen lisäksi lehden osa ja sivunumero (Helsingin Sanomat, A3, 8). Lähdeluettelo lehden nimi voidaan kirjoittaa myös kursiivilla.

- Wood, Fiona & Meek, Lynn 2002. Over-reviewed and underfunded? The evolving policy context of Australian higher education research and development. *Journal of Higher Education Policy and Management* 24 (1), 7–25.

Malli lähdeluettelosta:

Deutsch, D. 1997. Todellisuuden rakenne. Suom. K. Pietiäinen. Helsinki: Terra Cognita.

Diamond, R. M. 2005. The institutional change agency: The expanding role of academic support centers. Teoksessa S. Chadwick-Blossey & D. R. Robertson (toim.) To improve the academy, Vol 23. Bolton, MA: Anker, 24–37.

Electronic reference formats recommended by the American Psychological Association. 2008. <http://www.apastyle.org/elecref.html> (Luettu 15.5.2008).

Hilpelä, J. 2002. Kasvatuksen tutkijan eettinen vastuu. Kasvatus 33 (1), 74–84.

Ikonen, L. 2000. Ammattikorkeakoulusta asiantuntijaksi? Opiskelijoiden ajatuksia asiantuntijaksi kehittymisestä. Julkaisematon pro gradu -tutkielma, Jyväskylän yliopisto.

Isätoimikunnan mietintö. 1999. Komiteamietintö 1999:1. Sosiaali- ja terveysministeriö. Helsinki: Edita.

Koulunkäyntiavustajan oma opas. 2003. Kunta-alan ammattiliitto KTV.

Työelämän kehittämisosaston oppaita C2. <http://www.ktv.fi/materiaalipankki/> (Luettu 4.2.2004).

Liiten, M. 2004. Lukioden ja ammattikoulujen opinto-ohjaukselle kehu OECD:ltä. Helsingin Sanomat 4.2.2004, A15.

Nurmi, K. 2001. Koulutus- ja työmarkkinoiden eriarvoistavat sukupuolijaot. Teoksessa A. Jauhiainen, R. Rinne & J. Tähtinen (toim.) Koulutuspolitiikka Suomessa ja ylikansalliset mallit. Helsinki: Suomen Kasvatustieteellinen seura, 205–225.

Palmer, P. 1998. The courage to teach. San Francisco: Jossey-Bass.

Pearson, M., & Brew, A. 2002. Research training and supervision development. *Studies in Higher Education* 27 (2), 135–150.

Perre, N., de Vries, M., Richards, H. & Gkliati, M. 2018. Refugee crisis: Three perspectives on the makings of a crisis. Blogikirjoitus. <https://rli.blogs.sas.ac.uk/2018/04/16/refugee-crisis-three-perspectives-on-the-makings-of-a-crisis/> (Luettu 5.3.2019).

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet. 2014. Helsinki: Opetushallitus.

Perusopetuslaki 1998. 628/21.8.1998.

Pfahl, L. & Powel, J. J. W. 2005. Die Exklusion von Schüler/innen mit sonderpädagogischem Förderbedarf. *Gemeinsam leben – Zeitschrift für Integrative Erziehung* 10, 68–78.

Rockström, J. & Sukhdev, P. 2016. How food connects all the SDGs. Keynote speech at Stockholm EAT Food Forum, 13.5.2016. <http://www.stockholmresilience.org/research/research-news/2016-06-14-how-food-connects-all-the-sdgs.html> (Katsottu 16.8.2019).
[esimerkki videolähteestä]

Välijärvi, J. & Linnakylä, P. 2002. Tulevaisuuden osaajat. PISA 2000 Suomessa. Jyväskylän yliopisto, Koulutuksen tutkimuslaitos.

Wood, F. & Meek, L. 2002. Over-reviewed and underfunded? The evolving policy context of Australian higher education research and development. *Journal of Higher Education Policy and Management* 24 (1), 7–25.

Yan, J. & Huizhong, Y. 2006. The English proficiency of college and university students in China: As reflected in the CET. *Language, Culture and Curriculum* 19 (1), 21–36.